

TÚRÓ

RUDI

1998. JANUÁR

ÁRA: 30 Ft

Benne:
Informatikus
rovat

Most akkor tél van?

**A KOCKÁZATOK ÉS
MELLÉKHATÁSOK
ELKERÜLÉSE VÉGETT
OLVASD TE IS A
TÚRÓ RUDIT!**

Bevégző helyett:

Az elsőtől az UTOLSHOW - ig

Íme itt vannak, megérkeztek: az új elsősök. Csákó a fejükön, pecsét a homlokukon. Milyen idegenül tekintenek körbe! Látni rajtuk, mennyire meg vannak zoppelve. Azért vannak kivételek. Már látszik rajtuk, hogy hamarosan ők lesznek a diákélet mozgatórugói, és nagy ismeretségre tesznek szert (a tanárok körében is).

Emlékeztek még erre, kedves negyedikesek? Tudom, régen volt, és a mai nap távlatából talán évezredeknek tűnik, de ha jól belegondoltok, belátjátok: valóban egy négy évvel ezelőtől eseményről írtam az imént.

De folytassuk tovább az emlékezést: átéltétek az első közös, nagy bulikat. Jött az elsősavató, ahol végérvényesen a *Rudas* diákjaivá fogadtak benneteket. Igaz, akkor még nem is "*Rudas*" volt az iskola hivatalos neve.

Ismerkedtetek egymással, a többiekkel, az iskolával, és a középiskola okozta hatalmas változások a hétköznapiak sodrában kezdtek egyre természetesebbé válni. Aztán eljött a *Rudas* - hét, és kíváncsian figyeltétek a pártokat, mi mindent tesznek annak érdekében, hogy a diákok számára felejtethetlenné tegyék ezt a hetet. Akkor még nem tudhattátok, hogy egyszer a Ti osztályotok és a Ti jelöltjeitek is nyerni fogtak.

Az első félévi bizonyítvány. Aztán hamarosan kitavaszkodott, és folytatódott tovább a bulik és a néha - néha szürkének látszó hétköznapiak tömkelege. Bizonyára elmentetek osztálykirándulásra is, ahol a végtelen (sokszor véges) szabadságot is kiélvezhettétek. Fel sem figyeltetek rá, és máris ott álltatok az első év végén. Alig léptétek át az iskola kapuját, emelt fővel távozhattok. Akkor persze eszetekbe villant, hogy lám, jövőre már nem Ti lesztek a legkisebbek, nem mondhatják rátok, hogy a "*kis elsős*".

Felléphettetek a második lépcsőfokra 15 - 16 év élet tapasztalatával és egy év középiskolában szerzett tudással. Újra átéltétek azokat az eseményeket, mint az előző évben, de mindent sokkal komolyabban és sokkal hozzáértőbben szemléltek. Felköszöntöttétek a sulit a 20. születésnapján, és együtt ünnepelehtetek a sulival, hogy a *Rudas* ismét igazi "*Rudas*" lett.

Hát nem volt csodás időszak? Nem fenyegetett az újdonság kihívó veszélye, nem kellett még tartani az érettségitől és a felvételitől. Persze a tanulást akkor sem lehetett elhanyagolni, mert ugyebár a jövőre is gondolni kell. És a diákok ügyeit is karban kellett tartani, hiszen a RÖNK vezetését akkoriban közületek négy személy képviselte. Ezen a téren a szavak és a tettek magukért beszéltek.

Ebben az évben Ti és a többi diák először lehettétek részesei egy rudasos iskolakirándulásnak. Mit is csináltatok akkor? Ezt csak Ti magatok tudhatjátok...

Majd véget ért a második év, és úgy éreztétek, túl vagytok a felén. Arra pedig csak a következő év elején döbentetek rá, hogy bár túl vagytok a középiskola felén, de a neheze még csak ezután következik. Megérkeztek a szakmai tárgyak, több osztály feljutott a *Tanítódára*, az egyik ágazat pedig az átlagosnál több időt töltött a gépteremek egyikében. Többet és jobban kellett

gondolni a tanulásra, de nem feledkezhettem meg arról sem, hogy ebben az évben rajtatok van a sor: nektek kell kibontakoznotok, nektek kell megmozgatnotok a diákokat. Három párt részvételével ismét megkezdődött a Rudas - hét: számotokra immár a harmadik (normális esetben). Rengeteg előkészület, szervezkedés, rengeteg munka, és együtt töltötte az időt az osztály, még jobban megismerhettétek egymást, közben pedig nem mellőzhattétek az emlékezetes bulikat sem. A végkiemelés ismeretes számotokra: az az osztály és azok a képviselők vihették el a győztesnek járó díjat, akiket a következő tanévben száműztek az iskola egyik távoli tantermébe, a kollégium épületébe.

Félév után egyre jobban érezhattétek, hogy ezután jobban oda kell figyelnetek a szellemi és fizikai teljesítményetekre, hiszen ezután nem csak "ügy" gyűjtitek a jegyeket, hanem mindennek komoly tétje van: a felvételi pontokért kell küzdeni. Csak a negyedikesek ballagásán döbentetek rá végérvényesen: egy év, és Ti lesztek az ő helyükön, Ti öltöztök majd díszes ruhába és kaptok ezernyi virágcsokrot, és Tőletek vesznek majd bácsút tanárok és diákok egyaránt.

Negyedikben aztán már csak azt sulykoltátok egymásba, hogy nincs mese, ez az utolsó évünk (valószínűleg), le kellene érettségiznünk, tovább kell lépniünk. Rá kellett kapcsolni a tanulásra: tételek borítottak el benneteket, s ha alaktátok, még a régi jó bulizásokra is jutott idő. Mert hát a negyedikes diák is diák: nekik is szükségük van kikapcsolódásra. Nosztalgizva kísértétek figyelemmel az eseményeket, és visszagondoltatok arra, hogy valamikor ti is csináltatok valami hasonlót: jobb volt ennél, vagy kevésbé jó, de mindenesféleképpen figyelemreméltó.

Könnyezve néztétek végig a szalagavató műsort, boldogan és egyben elkeseredetten figyeltétek osztályfőnökök mozdulatait, ahogy feltűzte a ruhátokra a szalagot. És a buli... Ezt ne is részletezzük. Mindenki tudja közületek, mire kell itt visszaemlékezni. Csak a ti közösségeitek tudja, melyek számotokra a legszebb emlékek.

Közeledik, egyre jobban közeledik a vég. De minden dolog vége egyben valami új kezdete is. És ettől az újdonságtól nem kell félni, hanem méltósággal el kell fogadni az élet változásait, s tovább kell élni úgy, ahogy eddig.

Készültetek az érettségire, a ballagásra, a bolondballagásra, és ha tudtok időt szakítani rá, talán még egy felejthetetlen zánkai hétvégét is becsempészhettek a Rudas - emlékgyűjteménybe.

A négy év lezárását azonban páratlanul megkoronázta a múlt hét csütörtöki UTOLSHOW. Egymás nyakába borulva üdvözöltétek társaitokat, visszaemlékeztetek a négy év nagy eseményeire. Együtt bulizott az egész osztály: egy utolsót a suliban. Veletek voltak tanáraitok: Ők szolgáltatták a zenét, s ezen ünnepi alkalmából pont azok a dalok kerültek elő a tarsolyból, amelyek igazán a szívetekhez nőtt a négy év alatt. A Rudas - család dalai: ezt adták nektek útravalóul. Nektek, negyedikeseknek.

S hamarosan kezdődik az igazi show: megkezditek az érettségit. Utána pedig kiléptek innen - az ÉLETBE.

Molnár Andrea

TANIRODAI KIÁLLÍTÁS - BÉCSI MÓDRA

Jamniczky Tibort kérdeztem, aki egyike volt azoknak a szerencsés kiválasztottaknak, akiknek megadották, hogy három napot Bécsben (Ausztria fővárosában), és egy fantasztikusnak nevezhető tanirodai kiállításon vehettek részt, ezzel gyarapítva a tapasztalataikat.

- Hányan mentetek ki Bécsbe, és meddig voltatok ott?

- Négy diák - Jamniczky Tibor (4.b), Csécsi Szilvia (4.b), Rideg Andrea (4.b), Jeney Gábor (5.b) - , és két tanárnő - Dóka Mariann, Kozma Zita - utazott ki az iskolánkól Ausztriába. Három napig voltunk kint, márc. 16- márc. 18-ig.

- Mit csináltak ezalatt az idő alatt?

- Hétfőn utaztunk, majd berendeztük a standot, illetve a fogadó is hétfőn este volt. Kedden került sor magára a kiállításra. Szerdán összehajoltunk, utána pedig máskéltünk abban a gyönyörű fővárosban, majd jöttünk haza.

- Jól éreztétek magatokat?

- Aja... fantasztikusan éreztük magunkat, igaz kimerítő volt a munka, a felelősségvállalás stb., de szerintem mindannyian élveztük. Na meg a délutánok és esték szabad programmal teltek - ezeket sem fogom egyhamar elfelejteni.

- Mi a véleményed a kiállításról?

- Számomra nagyon tanulságos gyakorlat volt, és úgy érzem, hogy az iskola minden (de legalább a marketinges) diákjának meg kellene adni a lehetőséget, hogy ha nem is Bécsben, de Magyarországon részt vegyen egy ilyen kiállításon. Többet tanul az ember egy nap alatt a szakmai tantárgyakból, mint a suliban fél év alatt. (Hm. Ez nem is olyan rossz ötlet! Ahelyett, hogy bejárnánk szakmai órákra, fél-évente elmehetnénk egy kiállításra... - RL)

Ich fragte Tibor Jamniczky, der einer der glücklichen Ausgewählten war, denen es gegeben war, drei Tage in Wien, der Hauptstadt von Österreich zu verbringen und an einer großartigen Übungsfirma - Ausstellung teilzunehmen - mit der man seine Erfahrungen vermehren kann.

- *Wie viele Schüler sind nach Wien gefahren? Und wie lange wart ihr dort?*

- Zwei Schüler und zwei Schülerinnen: Tibor Jamniczky (4. B), Szilvia Csécsi (4. B), Andrea Rideg (4. B) und Gábor Jeney (5. B), und zwei Lehrerinnen: Mariann Dóka und Zita Kozma - sind von unserer Schule nach Wien gereist. Wir waren drei Tage lang dort, von 16. März bis 18 März.

- *Was habt ihr während dieser Zeit gemacht?*

- Wir sind am Montag gefahren, und dann richteten wir uns unseren Stand ein, bzw. der Empfang war auch am Montag. Am Dienstag ist die Ausstellung an die Reihe gekommen worden. Am Mittwoch haben wir zusammengepackt und dann spazierten wir in der wunderschönen Stadt. Und dann fuhren wir nach Hause.

- *Habt ihr euch wohl gefühlt?*

- Na ja, wir haben uns fantastisch gefühlt, obwohl die Arbeit und auch die Verantwortung sehr anstrengend war, aber meiner Meinung nach genaßen wir diese ganze Sache. Die Nachmittage und die Nächte haben wir mit freien Programmen verbracht - diese werde ich auch nicht so bald vergessen.

- *Was ist deine Meinung über die Ausstellung?*

- Für mich war es eine sehr lehrreiche Übung, und ich finde, daß man allen Schülern unserer Schule (aber mindestens den Schülern, die Marketing studieren) eine Möglichkeit geben müßte, wenn auch nicht in Wien, sondern in Ungarn an einer solchen Ausstellung teilzunehmen. Man lernt dort während eines Tages aus den Fachfächern mehr als in der Schule während eines halben Jahres.

- Megismerkedtél más országok diákjaival? Mi volt a benyomásod róluk?

- Persze megpróbáltunk kommunikálni 'idegenekkel' is, mivel rajtunk kívül csak egy magyar cég volt.

A legtöbben osztrákok voltak, azon belül is bécsiek. De voltak csehek és amerikaiak is. Mindannyian nagyon rendesek voltak, jó volt velük üzletelni, ők is komolyan vették a dolgot.

- Milyen volt a másik magyar csapat?

- Ők győriek voltak és ahhoz képest, hogy ők már hamarabb tudtak a kiállításról, mint mi, én úgy érzem, hogy mi jobban szerepeltünk, szebb volt a standunk. Ettől függetlenül nagyon kedvesek voltak.

- Elégedett volt a csapat az elért eredményekkel, vagy többet vártatok az úttól?

- Az előző válaszból is érződik, hogy elégedetten jöttünk haza. Szerintem méltó ellenfelei voltunk az osztrákoknak, ahol már sokkal nagyobb múltja van az efféle oktatásnak. Nem is sültetett volna el jobban.

- Milyen visszajelzéseket kaptatok mástól?

- Egy osztrák tanár megjegyzésére emlékszem konkrétan. Azt mondta, hogy nagyon elégedett a csapatunkkal és úgy érzi, hogy Magyarországnak sikerült elérnie a nyugat-európai szintet.

Betty

-Hast du auch Schüler von anderen Ländern kennengelernt? Was waren deine Eindrücke darüber?

- Natürlich versuchten wir uns mit den Fremden zu unterhalten, da dort außer uns nur eine ungarische Firma war. Die meisten waren Österreicher, vor allem Wiener. Aber man konnte auch Tschechen und Amerikaner treffen. Alle waren sehr nett, und es war gut, mit ihnen Geschäfte abzuschließen. Sie haben diese Sache ernst genommen.

- Wie war die andere ungarische Gruppe?

- Sie kamen aus Győr, und sie waren über die Ausstellung früher informiert. Ich finde jetzt so, daß wir besser arbeiteten und unser Stand war auch besser. Aber unabhängig davon waren sie ganz nett.

- War die Gruppe zufrieden mit den Ereignissen oder habt ihr von dieser Reise mehr erwartet?

- Es ist aus meinen anderen Antworten ersichtlich, daß wir zufrieden waren, als wir nach Hause kamen. Meiner Meinung nach waren wir gleichwertige Gegner der Österreicher, obwohl man dort mit dieser Art von Ausbildung eine größere Vergangenheit voweisen kann. Es läße sich besser ausfallen können.

- Was für Rückmerkungen habt ihr von den anderen bekommen?

-An die Bemerkung eines österreichischen Lehrers erinnere ich mich genau. Er hat gesagt, daß er mit unserer Gruppe sehr zufrieden ist und meint, daß es den Ungarn gelungen ist, eine südeuropäisches Niveau zu erreichen.

Molnár Andrea

Szerkesztői
ajánlat

(RL)

MÉG FIATALOK VOLTUNK...

"Akkoriban még nagyon fiatalok voltunk, hittünk magunkban, azt hittük megvált-hatjuk a világot. Tele energiával és ötletekkel, ez nem is volt kétséges. Hol volt akkor még a felelősség!? Aztán ahogy teltek az évek, a gyermekkort végleg elhagyva, ott álltunk a bi-zonytalanban. Hogy hova tartoztunk? Leginkább sehova. Az a kor volt, amikor az ember már érzi, hogy nem gyerek, de még felnőtt sem igazán. A felelősség egyre nőtt, és kénytelenek voltunk elfogadni, hogy saját magunkért nekünk kell felelünk. Lázadtunk. Lázadtunk a felelősség ellen, az egész világ ellen. A magunk feje után menni, senkire és semmire nem hallgatni, ez volt a cél. A szabadságot akar-tuk érezni. Hja, a szabadság...

Pedig soha annyira szabadok nem voltunk, mint azokban az években. Az a nyár így telt el. Együtt vol-tunk, minden este a mólónál ültünk. Akkor még volt az a mozi, ott a sarkon, ma már az sincs. Annyi minden megváltozott, de hát ez így van rendjén. - mondja, s tekintete a messzibe réved - Igen, ez a dolg-ok rendje. - majd újra folytatja - Soha többé nem volt olyan nyarunk, mint akkor. Nagy röhögések, dumálások, fűgyűltünk az egész világra, csak magunkkal foglalkoztunk. Belógtunk a moziba, a strand-ra, akkor szívtuk el az első szál cigit. Rossz volt, de valahogy az is hozzátartozott a szabadsághoz, sok-szor csináltuk azt, amit tiltottak. Hiába, lázadtunk. Aztán vége lett a nyárnak, mindenki új környezetbe került. Volt aki dolgozni kezdett, volt aki egyetemre ment. Új társaságba kerültünk, ahova be kellett illeszkedni, a régiek lassan-lassan elmaradtak, mindenki járta a maga útját.

Hogy mi lehet a többiekkel? Nem tudom. Éljük az életünket, mindenki a sajátját, egyik szürke nap kö-veti a másikat. Már nincs az a lázongás, ami fiatal korban magával ragadja az embert, szinte észrevéte-lül folyunk bele a hétköznapi világába, és már nem akarjuk megváltani a világot. Belenyugszunk ab-ba, hogy a világ olyan legyen, amilyen, és ez nem jó."

Néhány nap múlva egy levelet találtam a postaládámban. Tőle kaptam, ezt írta:

"Szombaton újra összejöttünk, mindenki ott volt. Beszélgetésünk után elgondolkoztam azon, amit mondtam, és rájöttem, hogy az egész a mi lustaságunk. Hagyjuk, hogy belesüllyedjünk a hétköznapi sivárságába, amikor tehetnénk is ellene. Évek lustasága, pedig néhány telefonhívás volt mindössze, hogy újra együtt legyünk. Mindenki mesélt. Van aki apa; három gyerekkel, van aki magas beosztású vezető... Csak beszélünk és röhögünk a régi dolgokon, jó volt újra összejönni."

Utóiratnak ezt az idézetet írta:

"...elkezdünk rétegződni, beilleszkedni, integrálódni, szóródni, és a nagy közös röhögések belefulladnak a diplomatafűkésbe, az íróasztalfiókba...

Ne hagy! Nem éri meg. A fiatalkori barátságok egész életre szólhatnak, ne hagy, hogy a mindenna-pos gondok háttérbe szorítsák őket!"

x

Képrejtvény:

Mi ez?

(tényleg, mi ez???)

Van-e a tudásnak értéke?

Fiam!

Amikor te ezeket a sorokat olvasod, én már halott leszek. Az alattomos kór velem is végzett. Nem tudok rád hagyni semmilyen nagyobb értéket, csak a házamat, de szeretnélek most legalább e szavakkal jó útra terelni.

Ma már a XXI. század elején el kell gondolkoznod, hogy van-e értéke a tudásnak, hiszen most fogod befejezni a középiskolát. Válaszút előtt állsz. Tovább fogsz most tanulni vagy beleveted magad az életbe? Ez rajtad áll, de meg akarom veled oszteni személyes tapasztalataimat. Hogy mi egyáltalán a tudás, azt én csak annyinak gondoltam kiskoromban, ami az értelmező szótárakban áll. Ászerint a tudás a megszerzett és rendszerezett információk összessége. Én 14 éves koromban döbbentem rá, hogy sokkal többről van szó. Ezt így nem lehet kifejezni, ugyanis a tudás egy hatalom is, amellyel ha jól bánsz, akkor elismerést szerzel vele. A tudásnak azonban pénzzel kell ma már párosulnia, hogy fel is tudj teljes mértékben használni és ez egyre inkább igaz lesz az elkövetkezendő időre. Lehet, hogy a te korodban már csak tudással a birtokodban el fogsz veszni.

A tudásnak mindig van valamekkora értéke, attól függetlenül, hogy milyen nagy hatalommal párosul. De ez az érték mindenki számára mást jelent. Számodra talán annál nagyobb az értéke, minél nehezebben szereztél meg. Másoknak lehet, hogy annál nagyobb, minél több pénzt érnek hozzá, de te magadat soha ne becsüld le, és mindig tudni fogod, hogy a tapasztalataiddal milyen helyed van ebben a világban, ahol minden a pénz körül forog. Vegyük példának azt az embert, akit kitalálja az új környezetkímélő hajtóanyagot a járművekhez. Az ötletet megveszi egy világégés és egy maroknyi pénzt adnak a feltalálóknak, aki szegényen fog meghalni, míg a cég az új üzemanyagból meg fog gazdagodni. Ez a mai világ rendje, de azt nem szabad elfelejtened, hogy a többi ember az életben mindig hálás lehet neki, hogy egy kicsivel jobba tette az életét. Mivel felhasználta a tudását, és ez sok embernek vált javára, így annak értékét óriásira növelte.

Egyvalamire nagyon vigyázz! Csak annyit vállalj, amit tudsz teljesíteni, és csak annak a segítséget fogadd el, akiről biztosan tudod, hogy bármilyen helyzetben kitart melletted. Nem szükséges erre egy barát. Elég, ha az a valaki egy biztató szót fog szólni a megfelelő alkalommal és a padlóról is jól fogsz tudni állni. Én nem figyeltem erre és le kellett vonnom a tanulságokat. Ha az iskolában fel tudsz mutatni valami eredményt, akkor rögtön mindenki többet fog tőled követelni. Még te magad is. Egyszer aztán el fogsz érkezni egy olyan pontra, hogy már nem tudsz többet teljesíteni vagy csak pillanatnyilag valami miatt valahol nem tudsz megfelelni az elvárásoknak. Erre az eddigi támogatóid /főleg a tanárok, de tisztelet a kivételnek/ nem azt kérdezik, hogy miben lehetne segíteni, hanem köszönik szépen az eddigi együttműködést, de hát ha pillanatnyilag nincs eredmény, akkor kiadják az utadat. Ha pedig valamilyen szakterületen szerinted már nem tudsz magadból kihozni, abba akarod hagyni és ezt közlöd is, akkor mindenki fel van háborodva, hogy mit képzelsz te, hogy csak úgy egyik napról a másikra befejezed. Néhányan jól lefordanak és nem tudod, hogy ezért megérite-e addig is az-az foglalkozni.

Fiam, én úgy gondolom, hogy ha ilyeneknek nem akarod magadat kitenni, inkább sohasem mutasd meg igazából, hogy mire vagy képes, csak ha fontos az későbbi életed szempontjából.

Sikereiben gazdag életet kívánok neked, és sohasem felejtsd el: a tudásnak csak akkor van értéke, ha te arról meg vagy győződve és hiszel benne.

IDT

A májusi IDT-re kevés képviselő jött el, pedig sok fontos információt kaphattak a megjelentek.

1. Ballagás: az iskola díszítése 7-8³⁰-ig tart, a sorfalat 9⁴⁵-9⁵⁵ között kell felállítani, 10⁰⁰-kor kezdődik a ballagás. Ezután össze kell pakolni, ami körülbelül délig fog tartani. Hogy hol áll az osztály sorfalat, illetve mit kell díszítenetek, megtudhatjátok az osztályfőnöktől vagy az IDT képviselőktől.

2. Iskolakirándulás: május 29-30-án lesz, külön vonattal utazik az iskola, amely a vasútállomásról indul. Az időpont még nem tisztázott, de valószínűleg 6³⁰-7⁰⁰ óra között lesz. A délután természetesen a sporté, amit már gondolom tudtok. Az esti program színház és táború, valamint egy közös diszkó a tornateremben. Szombaton az osztályok szervezhetnek egyéni programot, vagy egy 15 km-es túrán vehetnek részt.

3. Tanácselőkészítő tábor: augusztus végén lesz, hogy hol, azt még pontosan nem tudni.

- Jöhetsz azért, hogy programok, rendezvények, és RÖNK - naptár elkészítésében segíts. (Ekkor a részvételi díjad kevesebb lesz.)

- És jöhetsz azért is, hogy csak jól szórakozzál. (Ekkor többet kell fizetned.)

Ha szeretnél részt venni a táboron, jelentkezéscédet - melyen név, osztály, cím, telefonszám szerepel - mielőbb add le a RÖNK - titkárnak avagy Csoma István tanár úrnak.

Juhász tanár úr a sportról is ejtett néhány szót, erről részletes beszámolót olvashattok a 17. oldalon.

Nicky

Diákparlament - városi szinten

1998. március 12-én, a Széchenyi István Gimnáziumban tartották a II. Városi Diákparlament ülést. Városunk iskolái szép számmal képviseltették magukat.

Az ülést dr. Witmann Károly, az Ifjúsági és Sportbizottság elnöke nyitotta meg. Fő feladatként az oktatási intézményekben felmerülő mindennapi gondok és problémák megoldását tűzte ki.

Ezután dr. Bánáti tartotta meg beszédét.

A fő probléma az, hogy a fő probléma az, hogy a sem tanította meg a

Ferenc, szociológus Véleménye szerint a mai diákságnak senki demokrácia alapjait, így nem tudnak a politikában részt venni, nem tanúsítanak iránta érdeklődést.

Takács Csaba, patronáló örömmel jelentette be, hogy a parlament 1996. november 30-i ülésének határozata közül négy már meg is valósult, mint például: diákpolgármester-választás, diákbizottságok alakulása, a tanulónkénti 200 forint támogatás. Felkérte a képviselőket, mondják el gondolataikat, kéréseiket, javaslatukat.

Olyan problémák merültek fel, mint például: az iskolai önkormányzatok anyagi helyzete, a menza kérdése, kollégiumi vizesblokkok, villamoshálózat, stb. állapotról vonatkozó problémák, személyiségi jogok megsértése. Az egyik iskola képviselője javaslatot tett, hogy a dohányzó tanároknak minden iskolában jelöljenek ki egy helyiséget, ahol hódolhatnak e káros szenvedélyüknek.

Zakor Katalin elmondta a Városi Diákönkormányzat alapszabályzatának módosítását.

|||||

Egy másik képviselő arra kérte a VDÖK-ot, álljanak melléjük a Lorántffy Szakiskola és Kollégium közötti területre építendő szupermarket, benzinkút és parkoló megakadályozása érdekében.

Határozat született:

- A benzinkút ügyében a határozatot egyértelműen elfogadták.
- A diákönkormányzatok kérik, hogy a város 200 forinttal támogassa a DÖK működését.
- Az alapszabály 13. pontjának első bekezdésének módosítása.

Végül Takács Csaba, patronáló elmondta, hogy a következő VDÖK gyűlésen diákpolgármestert kell választani, aki a gyerekeket fogja megnyitni.

Azóta már sor került a választásra. A városi diákpolgármester Vass Henrietta, a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskola harmadéves tanulója.

Monó

Helikon napok '98

Keszthely

Április 31-én, csütörtökön reggel hat órakor indult néhány busz a Városháza elől Balatonmáriafürdőre a Hullám Üdülőbe. Rajta volt pár Rudasos diák is, akik vették a bátorságot, és úgy döntöttek (esetleg tanári sugallatra), elmennek a keszthelyi Helikon napokra, megmutatni a Balaton-parti városok fiataljainak, hogy mit tud egy Rudasos diák.

Tűkőr Nóra (11. c) és Nagy I. Norbert tánc tudásukat fitogtatták, s egy arany, és egy ezüst oklevéllel tértek haza. A Csótányok szintén aranyat kaptak a saját kategóriájukban.

A vonós négyes, melynek Szabó Andrea (10. d) és Bányai Tamás (12. d) is tagja, bronz oklevelet kapott. Wiederwald Bettina (11. c) a szavalóversenyen vett részt. Barta Zoltán a verseit küldte be, jómagam pedig a képeimet.

A szállásunk a fent említett helyen volt, kb. úgy ... jó messze Keszthelytől. Reggel 7 és 8 órakor, valamint este 11 és 12 órakor közlekedtek ingyenes Helikon-járatok. Azaz minimum reggel 8-tól este 11-ig ott bolyongtunk Keszthely gyönyörű utcáin, és lelkesen meglátogattuk minden ismerős fellépését. A versenyhelyszínek a város legkülönbözőbb zugaiban voltak szétszórva, úgyhogy alkalmunk nyílt alaposan megismerni Keszthelyt. Vasárnap már nagyon otthonosan mozogtunk a belvárosban. Utolsó este egy fergeteges tűzijáték volt a parton, a koncertet már nem is részletezem. Az országból összecsozdult kb. 3000 diák garantáltan jól szórakozott. (És jól el is fáradt, de hát ki akar aludni, amikor sokkal jobb dolgokkal is el lehet tölteni az éjszakát?) A Balaton sajnos még fürdésre alkalmatlan volt, de a mólóról azért beelőgattuk a lábunkat, (kezünket).

Hazajönni nem sok kedvünk volt, hiszen nagyon jól összerázódott a csapat, de az időt nem lehetett (még most sem lehet) megállítani, így elérkezett a szombat délután, amikor összeszedtük a cókómkjainkat, és felültünk arra a buszra, ami legjobb tudomásunk szerint Dunaújvárosba tartott. Persze (sajnos) jó buszra szálltunk fel.

Befejezésül csak ennyit: Jövőre ugyanott!

Betty

A Föld napja

1998. április 22-én került sor a **Föld napjára** a 9.C osztály jóvoltából. Sok rendezvénnel színesítették ezt a napot. Nagy sikere volt az ételkóstolónak, a virágvásárnak és a környezetvédelmi, valamint a madárhang totónak is. Az előzetes feladatként meghirdetett papírgyűjtésben is részt vettek az osztályok, viszont kevesebben készítettek "alkotást" olyan anyagokból, amit már nem használtak fel másra, így ebben a kategóriában nem volt szoros a verseny. A délutánra meghirdetett előadás viszont érdeklődés hiányában elmaradt. Biztos vagyok benne, hogy sok embernek tetszett ez a nap, és remélem, hogy jövőre is lesznek hasonló élményeink, úgy, mint most. Köszönettel tartozunk a rendezőknek: **Kondor Lászlóné** és **Szemenyei Istvánné** tanárnőknek, valamint a 9.C osztálynak.

Fani

...Van egy kis pont, végtelen időben purányi kékség. Ezek vagyunk mi, egy porszem a világegyetem nagyságában. Jelentéktelen, s mégis milliók számára fontos. De mit teszünk azért, hogy e purányi pont, fenn is maradjon? E bolygó, a Föld, a miénk, s mi felelősek vagyunk érte. Csak rajtunk múlik, fenn marad-e a jövőben is. Több ezer ártatlan lény, melyek pusztán egy dolgot akarnak, csak egyet: **ÉLNI**. Gondtalanul, ahogy eddig. Jutkározni a zöld mezőn, hűsöni a fák árnyékában, élvezni a természet csöndes nyugalmit, a harmóniát. De van egy lény a sok között, ki nem elégszik meg azzal, amit a természet számára kijelölt. Ki telhetetlen, s többet akar annál, mint ami neki jár. Kirtja az esőerdőket, felperzseli a réteket, szennyezi a vizeket, s a levegő tisztaságát, veszélybe sodorva ezáltal több ezer faj, kinek ugyanolyan joga van az élethez, mint neki, ha nem több... S, a környezet szennyeződésével, saját magát is pusztítja. S egyszer majd azon kapja magát, hogy a természet fellázad ellene, és saját magából kivethőve követeli vissza, ami neki jár. Az ember azt hiszi: isten e földön, korlátlan hatalma bármedig elér. De álljunk csak meg! Mi lesz akkor, ha már nem lesz mi fölött istenkednünk? Ha egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy otthonunk nincs többé! Sem otthonunk, sem bolygónk. Ezért ne felejtjük el: csak egy földünk van, s mindent meg kell tennünk, hogy fenn is maradjon.

Szerelem reggel!
Szerelem délben!
Szerelem este!
Szerelem... egész nap...
...azt a kib****t vizscapot!

- Hogy hívják a japánok a tűzoltókat?
- Telefonon.

Két egér megy a hűtőszekrényben.
- Vigyázz! Rádesik a margarin!
- Rám a margarin?

Két férfi beszélget.
- Te gondoldd el, múltkor az asszony kiment a spájzba krumpliórt, mert azt akart ebédre főzni, rosszul lett és meghalt...
- Ott a spájzban?
- Igen, ott!
- Na és mit csináltál?
- Rizst!

- Hogy állítja meg az indián a kamiont?
- Rálép a fékre.

- Mi az 4 lába van és asztal?
- Találós kérdés.

MONÓ

"Mert nekem van a Földön a legszeretőbb anyám..."

Anyák napja. Május első vasárnapja: az év egyik jeles napja, amelyet Nekik, az édesanyáknak szentelünk.

Gyönyörű virágosokokat veszünk Nekik, felkészítjük őket. Sőt, néhány kedves mondatot is mellékelünk a virághoz. De miért pont ezen a napon vagyunk csak olyan szeretetteljesek és figyelmesek Hozzájuk? Miért csak ez a nap az Ő napjuk? Hiszen a Földön anyák milliói adnak életet újabb és újabb gyermekeknek. Eppen úgy, ahogy hajdanán a Te édesanyád is életet adott Neked. És éppen ezért légy hálás, szeresd Őt az év minden napján. Hiszen Nekik (is) köszönheted, hogy itt vagy közöttünk. Éreztesd vele, hogy ő számára nemcsak május első vasárnapján fontos, hanem az év bármelyik napján. Még csak egy-egy kedves pillantás, néhány együttégső mosoly. Ez sokkal fontosabb, mint a virág, amit anyák napjára vittél neki...

És ne felejtsetek el a nagymamákat sem. Ők is legalább annyira fontosak, mint az édesanyák, őket is szeresétek!

Molnár Andrea

AS GOOD AS IT GETS - LESZ EZ MÉG ÍGY SE!

Bizonyára sokan láttátok ezt a filmet. És valószínűnek tartom, hogy sokan nem látták, de ismerik a történetét. Sőt, nem kizárt, néhányan vannak olyanok is, akik nem hallottak erről a sztoriról. De ettől még a témája itt él a mindennapjainkban.

Carol, a pincérnő, aki egyedül neveli kisfiát. Melvin pedig egyedül él: egy különc író. A modora elviselhetetlen, szinte mindenkit elüldöz maga mellől.

A két főhős egymáshoz való kapcsolatát kísérhetjük végig pontról pontra, a legapróbb részletekig. Hol megvetően, gyűlölködve néznek egymásra, hol pedig egy romantikus vacsora vár rájuk. Hirtelen - nem várt - látogatások, váratlan telefonhívások. Bocsánatkérések, szitkozódások, köszönetmondások és veszekedések sorozata.

Köszönetet mondanak és bocsánatot kérnek, mert belátták, hogy a másik valami jót cselekedett. Szitkozódnak és veszekednek, mert nem értik meg egymást, nem fedik fel egymás előtt a gondolataikat, az érzelmeiket. Nem beszélnek meg egymással, hol és mit hibáztak.

Pedig mindketten érző lelkek. Carol egy hétköznapi nő, aki szeretetre és gyengédségre vágyik. Melvin pedig egy bogaras férfi, aki utálatosnak és elviselhetetlennek akar látszani, de valójában nem az. Egy igazi érző lélek, egy érzékeny ember, csak ezt nem fedi fel mások előtt. És miért? Mert nem akar változtni az életén. De jön Carol, és így nemcsak a férfi, hanem a nő élete is megváltozik. Felfedezik egymás értékeit, megismerik egymás gondolatait. Két ember, aki újra tanulja, hogyan kell igazából élni, és hogyan kell igazából szeretni.

Kimondták azt, amit gondoltak, megbeszéltek a problémákat, tisztázták a nézeteltéréseket. Amikor vége van a filmnek, az ember rájön, miért nem kapta meg Kate Winslet a legjobb női főszereplőnek járó Oscar-díjat és miért nem kapta meg Leonardo DiCaprio és a jelölést sem a legjobb férfi főszereplőnek járó aranyoszobrára. Azért, mert Helen Hunt és Jack Nicholson kiemelkedő alakítást nyújtottak a "Lesz ez még így se!" című filmben. Kétségtelenül a Titanic az év(század) filmje, de a főszereplők nem tartak elének maradáno értékű alkotást. Nekik még sokat kell tanulniuk... De ha idén nincs a "Lesz ez még így se!" talán megkapják azt az aranyoszobrocskát. Talán. És akkor talán szegényebbek lennénk egy nagyszerű filmmel...

Molnár Andrea

Informatikus néhányoldal

Jubiläumünk! Második alkalommal jelentkezünk Informatikus rovatunkkal. Több száz levelet kaptunk rajongóinktól. A lényeg mindben hasonló: folytatjuk a farsasztást. Nos, kezdjük máris egy igaz történettel. Utána valahol lesz még komolyabb hangvételű (szakmai témájú) írás is, ... , meg majd ami sikerül. Lássuk!

Robinson Crusoe igaz története

Aznap éjszaka nagyon rossz volt az idő. A tenger olyan rosszszul volt, hogy hullámokat hányt. A matrózok pedig rumos teát, tea nélkül.

Robinson Crusoe egy repülő hallal viaskodott, mikor a hajó szétmorzsalódott egy közeli pekségben. Robinson a pengeéles sziklák közé esett. Esett, esett, de nem sokáig, mert lassan kitisztult az idő. Körülnézett, majd elindult a pálmafák felé. Ment, ment, de a pálmafák nem közeledtek felé. Később rájött, hogy a fákna nincs lábuk. Ahogy ment be a szigetre, meglátott egy embert. Odakiáltott:

- Hé! Csütörtök!
- Valami bővli megint csütörtököt mondott.
- Nem! Én egy ember vagyok!
- Nocsak! Egy ember. Cö-cö. Mindenki ezt mondja. Miért nevezel csütörtöknek?
- Mert a mese szerint neked nincs neved, és ma csütörtök van.
- Csütörtök?! Dehogy! Szombat! Miért főgok ki minden okostojást?
- Tudod mit, engedékeny leszek. Egyezzünk ki a péntekben!
- Jó.
- Így lett csütörtökből péntek.

Teltek a napok, ürültek a hor-dók. Az egyik napon Robinson szigetet pillantott meg. Meg is kérdezte.

- Mi az?
- SZÖSZ.

Két PC beszélget:

- Te! Tudod, hogy mi kompatibilisek vagyunk?

- Tessék??

- Mi a SZÖSZ!
- Az a SZÉlesvásznu Öromök SZigete.
- Mi van ott?
- Kiehezett nők. Minden nap átjárók oda. Magammal vigyelek?
- Kedd.
- Mi az hogy kedd?
- Hülye kérdésre hülye válasz. Átmentek, elmentek, kimentek. A divatból. Szembe meg jöttek valakik. Pont Robinson szemébe, aki ezért sűrűn pislogott.
- Kik ezek?
- Ezek a kretének. Itt éjszakanként messze hallatszik a kretének. :)
- Ők védik a lányokat.
- Mitől?
- Péntek sejtelmesen kacstintott:
- Attól, ami csütörtök után jön.
- Péntek!
- Tessék?
- Ejtve a téma. Együnk valamit!

- Én inkább húst eszek, az finomabb.

- Nyertél. Mit akarsz?

- Azt a kis szökét, a géppisztolyal.

- Micsoda perverzciók. Az idő szaladt, pedig csak Robinsont kergették. Nagy nehezen visszakeveredtek a szigetre. Az egyik nap a faji megkülönböztetés került szóba:

- Te fekete vagy. Én a fehér emberekkel vagyok.
- Én meg a vizilovakkal vagyok. Puff!
- Péntek felnézett:
- Mi volt ez a puffanás?
- A poénod rálépett a szakállára - mondta Robinson.

Hogyan lehet sündisznóval időt mérni?

Félórára kiteszed az erkélyre, és ha beveszed, biztos, hogy harminc perc telt el...

- Jól van. Téged kemény fából faragtak, Robinson Crusoe.
- Hát igen. Nincs jobb, mint egy keményfa pófa.
- Unlak, Robinson. Unom a hülye poénjaidat, amin csak a Coder-ek tudnak röhögni. Kiszállok ebből a meséből, és kész. És kiszállt. És kész.

Két műfordító vitatkozik:

- Szerintem mire fordítsuk azt, hogy serious?

- Szerintem fordítsuk komolyra a szót!

- Ba*****eg, ebben a sorben vízajtó van!

- Képzeld el milyen sz** (rossz) lenne, ha vízhablak lenne benne! (Aki ezt nem érti, az normális aggyal rendelkezik...)

Az utolsó gyermek

szomorú, eldolkodtató,
stb. novellaszerűség

Lynn 445 éves volt, de még fiatalnak érezte magát, és voltaképpen az is volt.

5 évenként átesset a sejtrepárációs kúrán - ez világpolgári jogon mindenkinek járt - aztán ismét belevetette magát a vidám életbe. Mert a Földön most tényleg vidám volt az élet. Lynn egyik barátja megdöntötte az évszázados rekordot: százszor vált el és házasodott újra. Lynn régebben maga is viharos gyorsasággal fogyasztotta a férfiakat, de az utóbbi 100 évben már csak azért változtatott néha partnert, hogy meg ne szólják. Mert a Világállam létszáma stabil volt, új egyed létrehozását a Statisztikai Központ csak kivételesen engedélyezte. Ha valahol gyermek született, akkor ezek, tizezrek tolongtak, hogy egy pillantást vehessenek a kicsire.

De most már hosszú évek teltek el gyermek születése nélkül. A Föld lakói menthetetlenül előregedtek, a sejtgenerációs eljárások nem hoztak eredményt a csírasejtek esetében. Aztán világga röppent a hír: várhatóan megszületik az utolsó gyermek. Utolsó, mert több nem lesz, nem lehet. Egy mindössze százvalahány éves asszony esett engedéllyel teherbe, s most milliók várták szinte lélegzétvisszafojtva a jó hírt: ismét gyermek született.

Lynn könnye kicsordult, amikor a bemondó gyászos képpel közölte, az utolsó gyermek torzszülött volt. Csupán EGY fejfel született. Márpedig a Nagy Háború után a kétféjű mutánsok nem ismertek tréfát. Az utolsó gyermek műzeumba, formalinba került. Ilyenek voltak állítólag az emberek, amikor még nem volt ilyen vidám élet a Földön.

- Mama! Teherbe eshetek?

- Hát persze, hogy nem, drágám, hiszen csak hét éves vagy.

- Oké fiúk, akkor ugyanezt még egyszer...

(gyászkeret)

a szerző ismeretlen

A WINDOWS95 MEGÉRKEZÉSE

Idézet az 1995.07.25-i Microsoft OEM hírlevélből:

Mikor a Windows 95 elkészült, az alkotó csoport a következő üzenetet küldte Bill Gates-nek és a sajtón keresztül az egész világnak:

"Nagyon büszkén jelentjük, hogy a Win95 ma gyártásra került. Ez azt jelenti, tartjuk a terv szerinti ütemet, és a terméket időben eljuttatjuk a felhasználókhoz - augusztusban. Ez egy olyan nap, amire egész életünkben emlékezni fogunk. Hosszú, küzdelmes erőfeszítés áll mögöttünk. Hihetetlen, hogy ezt az álmot, amit Windows95-nek nevezünk, három év alatt egy olyan termékből nyújtjuk át a felhasználóknak, melyet nemcsak használni, de szeretni is fognak. A Windows95-re fordított energia mutatja, hogy milyen sokra képes egy jól együtt dolgozó és egy közös célban állandóan tapasztalunk. Hisszük, amint a Windows95 a polcokra kerül, a teljes földgolyóbis, nemcsak a PC ipar, hanem a mindennapi emberek élete az egész Föld kerekén örökre megváltozik."

- NO COMMENT -

Vissza akarom kapni a fiamat

"Nagyon büszke voltam a gyerekeimre. Igazi zseni. Már tízéves korában teljes biztonsággal kezelte a számítógépünket. Sokat programozott már akkor is, emlékszem, az egész lakás csak úgy visszhangzott a lövésektől és robbanásoktól.

Férfimmel tudtuk, hogy ezt a lehetőséget ki kell aknázni, ezért vettünk neki mindig újabb hardwarereket, hang- és videokártyákat, joystickokat, 3D-sisakokat, és egyéb, a programozáshoz szükséges eszközöket... De aztán jött a Hálózat...

Azóta a tanulmányi eredményei rohamosan romlottak, és az alkotással is egyre kevesebbet foglalkozott, egész nap csak ismeretlen emberekkel beszélgetett a gépen át... Sőt, elkezdett találkozgatni is ezekkel az emberekkel. Kiállításokra, szakvásárokra járnak együtt! Néha még egy-egy biztróba, vagy egyéb vendéglátó-ipari létesítménybe is elmennek!!!

Legújabbban meg... nos, szóval találkozott egy lánnyal! Azóta csak neki él... Hiába vettük meg neki az új DOOM programfejlesztő rendszert, nem használta egyszer se! Csak azzal a kis lotyóval tölti összes idejét!!!

Könyörgöm, mit tegyek, szeretném visszakapni a fiamat!!! Teljesen el vagyok keseredve, mindez nem történhetett volna meg, ha nincs ez a szörnyűség InterNet, mindennek ez az oka!..."

Gyökvonás

Def.: Egy nemnegatív szám négyzetgyöke az a nem negatív szám, melynek négyzete a négyzetgyök alatti szám.

Ok, de hogyan vonjunk gyököt ?

1. számológép
2. számítógép
3. függvénytáblázat
4. négyzetesen
5. Iteráció-val, ami nem ad sajna pontos értéket.

De másképp lehet?

Lehet.

Az egész algoritmus olyan mint az osztás, egy példán keresztül hamar megérted majd. Ez a dolog ***a (nagyon) érdekes és hasznos.

Eljárás:

Ez csak a négyzetgyökvonásra tuti, köbre, stb. még nem próbáltam, de biztos műxik.

$$\sqrt{987654,321} = 993,807$$

$$-81 = 9 \cdot 9 \text{ első jegy a } 9$$

$$1776 \text{ (76 fentről lehozni)}$$

$$-1701 = 189 \cdot 9 \text{ a második jegy is } 9$$

$$7554 \text{ (54 fentről)}$$

$$-5949 = 1983 \cdot 3 \text{ a harmadik jegy } 3$$

$$160532 \text{ (32 fentről)}$$

$$-158944 = 19868 \cdot 8 \text{ a negyedik jegy } 8$$

$$1588 \text{ stb. ...}$$

1. Osszd fel kettesével a számokat a tizedes vesszőtől balra.
2. Becsüld meg az első jegyet (9 mert $81 < 98$ és $\sqrt{81} = 9$)
3. Vondd ki a sacc négyzetét = 17
4. Hozzd le a köv. két számot mint osztáskor = 1776
5. Duplázd meg a jelenlegi eredményt = 18
6. Vágj le egy jegyet a 4.)-ből = 177
7. Hányszor van meg 5.) a 7.)-ben?
8. Írd ezt az 5.) után és szorozd meg 7.)-tel
9. Vond ki a 8.)-at a 4.)-ből
10. Menj vissza a 4.)-hez és addig csinálj amíg nem elég jó neked.

(ugye mindenki ért mindent?! - RL)

Ezt az algoritmust sok helyen még egyetemen sem nagyon tanítják. De ez a kis matek most q***a (nagyon) hasznos lehet - néha.

Mi ezt a spec.mat.on tanultuk. (egy gimis srácról van szó - szerk.)

Ne dobják a csikket a piszoárba mert elázik és nehéz meggyújtani!
/ egy MASIK iskola WC-jében

Close(Informatikus_néhányoldal),
end

Az anya korholja a lányát:

- Ez már mégiscsak sok, hogy tizenöt éves létedre minden estétet a diszkóban töltsd! Az bezzeg eszedbe sem jut, hogy ma van a harmincadik születésnapom!

Ádám pucéran áll a Paradicsomban és életében először megpillantja Évát.

Pár pillanat múlva így szól Évához:

- Hölgyem álljon tőlem távolabb, mert nem tudom, mekkorára nő még ez az izé!

- Mi lesz az új reklámszlogen, ha a NESTLÉ és az ESKIMO egyesül?

- Vegyél meg egy MAGNUM-ot és fogd rá a nyuszira!!!

- Mi a különbség Michael Jackson és egy műanyagzacskó között?

- Az egyik fehér, melegben elolvad és veszélyes a gyerekekre.

A másikban zöltséget szoktak cipelni.

- Melyik a nők 2 hormonja, és miért felelősek?

- Van ugye a gátló és a serkentő. A gátló gátolja az agyműködést, a serkentő pedig serkenti a gátlót.

Szerepcseré

7. fejezet

Ussan eltelik a hét, és Adél Bencével együtt ott áll majd a laboratórium-ban, és ismét végbemegy a szerepcseré. Ha minden jól alakul, visszakérül az eredeti lelkük az eredeti testükbe. Eddig a pillanatig azonban még van idő, így térjünk is át erre a fennmaradó időszakokra.

Délután volt. Kissé felhősen tekintett le az ég, lágy szellő fújdogált, és így mindent összevetve egészen kellemes napnak nézhetett elébe az ember. Bencéék már előző este megbeszélték, hogy másnap találkoznak a városi parkban. Ha mást nem, hát a vasárnapi cserét meg kell beszélniük.

Mindketten fáradtan érkeztek a megbeszélt színhelyre, főleg Adél helyettese dől le ernyedten a padra.

- Sahasem gondoltam volna, hogy az egész szombat délelőttiómet munkával töltöm. Bevásárlás, porszivózás, aztán utána anyukád megemlítetté, hogy már régen voltam fodrásznál meg kozmetikusnál, hát oda is el kellett mennem.

- És én? Tudod hány szatyrot kellett cipelnem? A drága mamám ugyanis nagybevásárást tartott...

- Igazság szerint én sem szívesen töltöttem az időmet a szépségszalokban, egész idő alatt mozdulatlanul kellett ülnöm, közben pedig hallgathattam, amit azok a tyúkok ott mellettém viharoztak. Mellette pedig trécseltek is egymással.

- Hé, hé, azért egy kicsivel nagyobb tisztelettel beszéljél a hölgytársaidról!

- Ugyan már, holnap visszacsináljuk ezt az egészet, jövő héten már emlékezni sem fogok rá, hogy valaha lány voltam - mondta Bence.

A jövő hétl Erre még alig gondoltak... Megint Adél lesz Adél, és Bence pedig Bence. A környezetük talán észreveszi, hogy végre ismét a régi formájukat mutatják, és remélhetőleg mindezt pozitívan értékeli.

- Ismét visszatérünk a régi kerékvágásba - jegyezte meg a "srác". - Szerinted minden olyan lesz, mint egy héttel ezelőtt? Mintha megállt volna az idő, és mindent folytatunk tovább úgy, mint régen?

- Nem, dehogyn. Tisztában vagyok vele, hogy meg fognak változni közöttünk a dolgok. Változunk, ahogy a világ is változik.

Egy ideig hallgatagon figyelték a természet csendjét. Olyan nyugodtnak és békésnek tűnt minden körülöttük. És ők ketten egymás mellett ültek, két diák, akik valaha esküdt ellenségek voltak. Most pedig hol tartanak? Az ellenségeskedés és a barátság határán. Vagy már többet is jelentenek egymásnak?

- Éppen folytatták volna érdekes eszmecseréjüket, amikor feltűnt a láthatáron egyik osztálytársuk, Tamara. Egyből észrevette a padon ülő társait. Ő nem volt amolyan "pletykázós fajta", mint a legtöbb lány az osztályban, így Adélék számíthatnak arra, hogy még azt sem fogja megemlíteni a többieknek, hogy egyáltalán látta őket.

- Helló, Tamara! - kiáltott az igazi Bence (természetesen Adél hangján).

A lány hirtelen feléjük fordult, és intgetni kezdett nekik. Amikor elég közel került hozzájuk, vidáman köszöntötte őket.

- Sziasztok, jó, hogy látalak benneteket! Remélem nem fogtok még itt is vltázni. Olyan szép ez a délután, kár lenne elrontani...

- Nyugodj meg, nem fogjuk - ígérte Bence.

- Akkor minden rendben. Múltkor azt hittem, egymásnak fogtok esni, de úgy istenigazából: foggal, körömmel. A végére már amúgy is nagyon eldurvult a dolog, még szerencse, hogy időközben becsöngették.

- Hová gondolsz, mi nem szoktunk verekedni! - foryant fel Adél. - Civilizált emberek vagyunk, nem?

###

- Oké, bocs, hogy megemlítettem.
- Miért is kellett neki szóba hozni, még a végén nekiállnak itt előtte vezetkedni. De az is furcsa, hogy így együtt találja őket. Az osztálytársaik arról beszéltek, hogy van valami köztük, de ez a múltkori vita után teljesen lehetetlennek tűnt.
- Csak azt szeretném még mondani, hogy ha lehet, legközelebb ne hozzátok elő a női egyenjogúságot. Szerintem felesleges erről vitázni. Nekem az a véleményem, hogy minden embernek ugyanolyan joga van az élethez, mint a másoknak. Hát akkor meg minek különböztesük meg őket? Férfi, nő, fehér bőrű, vagy fekete, esetleg sárga, teljesen mindegy. A külső nem minden, a belső értékekre kell figyelni: ezek a legfontosabbak.
- És a gondolkodásmód - tette hozzá Adél. - Bár az emberek gondolatai eltérőek lehetnek, a gondolkodásmódjuk ugyanolyan marad.
- Már sajnálom, hogy felhoztam ezt a témát - szólít közbe az ál - Bence. - Igérem, többé nem hozom szóba.
- Ilyenkor már felesleges a sajnálkozás - legyintett Tamara. - Ami megtörtént, az megtörtént, nem lehet visszaforgatni az idő kerekét.
- Add már ide! Mindig csak nálad van! - szólít mérgesen Félix.
- Nesze, vidd! Már eleget kukkoltam őket - mondta Karcsi. - Most ment el tőlük Tamara, hátha történik valami érdekes is ezután. Képzeld el, milyen nagy szenzáció lenne az osztályban: Bence és Adél!
- Hoztam a fényképezőgépet is, hátha látunk valami extraérdekeset...
- Erre Félix nevetni kezdett, persze már megint úgy, mint egy hiéna. Az osztálytársai és a baráti köre rendszerint ki nem állhatta ezt a hiénakacagást. Mindig azt mondták, feláll a hátukon a szőr, ha az illető srácot nevetni hallják.
- Na, látsz valami érdekesezt?
- Semmi. Még mindig semmi. Dél óta kukkolunk, de nem történik semmi érdekelges. Mi a francnak jöttünk ide egyáltalán?
- Te voltál annyira pletykaéhes, Félix! Ékzobban Adél és Bence a holtanapi napjukat készítették elő. Bence apja tegnap este hazaérkezett, és a srác helyettese

éppen hallotta, ahogy a szülők a lélekcsereelő gépről beszélgettek. Dél előtt 10 - ig bent lesznek a laboratóriumban, így nekik közvetlenül utána kell akcióba lépniük, hogy visszacsereéljék szerepüket.

- Olyan korán ott kell már lennünk? - szólalt izgatottan Adél.

Alig tudta elhinni, hogy Ismét visszanyerheti a saját testét. Bence külseje egy kicsit furcsa volt számára, nem tudta volna megszokni sohasem. Egy fiú testével együtt kell születni. De ő eddigi életét nőként töltötte el, ezt szokta meg, és ezen többé már nem akart változtatni.

- Csak hiba ne csússzon valamilyen! É sem tudnám képzelné, hogy ne sikerüljön a szerepcsere.

Bence kérdően nézett Adéla. Hová tűnt a nagy hév, a nagy lelkesedés? Hiszen mindig fiú akarat lenni! Nem akart szólni erről, majd holnap. Majd holnap mindent megbeszélnek. Akkor lesz rá idejük és módjuk is. A lelkük helyet cseréli, és mindketten beszélhetnek a héten szerzett tapasztalataikról.

Ha egyáltalán sikerül a csere. Odafele nem volt vele semmi gond, múlt héten vasárnap minden simán ment. De Bencének hirtelen rossz érzése támadt. Mi lesz akkor, ha nem működik rendesen a gép, ha valami hiba csúszik a számításhoz? Vagy még rosszabb dolog történik velük: valaki észreveszi őket!

- Ne aggódjok, Adél biztosan ezt mondaná - nyugtatta magát Bence.

Lassan el is búcsúztak egymástól, holnap délelőttig nem is lépnek kapcsolatba egymással, csak akkor, ha valami gond van. És remélték, hogy nem jön közbe semmi...

A két srác pedig fáradhatatlanul kémlelte őket, de mivel nem hallották őket, nem is tudhatták, mi történik közöttük. Pedig ha tudták volna, miről van szó, egész csinos kis hírekkel szolgálhattak volna az osztálytársaiknak.

EMMA

SPORTHÍREK

Mint már tudjátok, a május 29-30-ai zánkai iskolakirándulás keretében megrendezésre kerül a sportnap is. Ebben a néhány kellemes órában sok ismert, és eddig kevésbé ismert sportággal kerülhettek testközelbe. Természetesen idén is állomásról állomásra kell majd vándorolni. Újdonságnak számít majd a mászófal és a bűvárúzás, de lesz dzsungel-kötélpálya, kenuzás, úszás és más érdekes sportfeladatok, amit már mindannyian jól ismertek. Reméljük, május 29-én jó idő lesz, és élvezhetjük a szabadban, és a tornateremben is a sportnapot, ellenkező esetben az ottani tornateremben kerülnek megrendezésre a programok. Ismét használatba lehet venni a tenispályát. Elképzelhető egy tavaszi Tenisz Kupa is az iskolában, bár úgy tűnik, egy kispályás foci HB-ra nagyobb lenne az igény.

A suliban megindult az atlétika szakosztály. Bár még csak néhány lelkes és aktív diákkal működik, de Juhász tanár úr szívesen várja az atletizálni vágyó Rudasosokat.

Jövőre - ha ti is úgy akarjátok - indul fiú kosárlabda szakosztály is. Ehhez azonban 15 fő szükséges, aki heti három alkalommal eljár a kosáredzésekre. Ezenkívül szívesen várják a tollaslabda és a női röplabda szakosztályokba való jelentkezéseket is.

A faliújságon található a sportfal (remélem már többen észrevettétek). Itt található a sportesemények többek között a HB-k kiírásai is. Juhász tanár úr arra kéri a sportfelelősöket, hogy végezzék rendszeresen a dolgukat!

Idén nyáron ismét lesz kenuúra, kb. 12 ezer forintba fog kerülni. Ez magába foglal minden fontos dolgot, ami egy ilyen táborban szükséges. A túra időpontja: július 19-26. Jelentkeztek minél többen, próbáljátok ki, milyen is lehet a Tiszán kenuzni. Ne hagyjátok ki ezt a remek lehetőséget! (És a többit se!)

MOLNÁR ANDREA

EZT CSAK A TLD ÉTRII...

SZABÓ

**Egy érzés bennem él nagyon mélyen,
 tőled kaptam, magáévá tett egészen,
 megérteni tudom, nem lehet,
 érezni kell csak hogy szeret.**
**Vadul tör rám, ha rád gondolok
 S álmatlanul telnek az alkonyok.
 Nyitott szemmel fekszem, hangtalan,
 könnyek peregnek csak, hasztalan!
 Egy csepp lassan végigfoly mellemen,
 s Te már itt fekszel mellettem.
 Megfogod kezem, s átölelsz,
 egy vagyok veled, magadhoz emelsz.
 Érintésed éget, csókol a szád,
 s nekem a boldogság szinte már fáj!
 Betöltöd lényem minden részletét,
 Elszakadnod tőlem lehetetlenség,
 Életem életed, lelked lelkemmé lett,
 Ember ilyen még soha sem tett,
 Élősködőként másba belemászva
 Ezer próbát hűen kiállva
 lángoló szívét titokban ellopni,
 s egész testét örökre uralni!
 Rabszolgáddá tettél, de vállalom,
 csak vezess, vezess tovább utadon!**

(GY)

serbocroatian	: LUBim te	tamil	: n°An unnaik kAthalikkinREN	urdu	: Mujhe tumse mohabbat hai
shona	: volim te	(I love you)			: Anh ye°u em (man to woman)
sinhalese	: Ndinokuda	tcheque	: MILUJI TE°	vietnamese	: Em ye°u anh (woman to man)
sigux	: Mama oyata adareti	telugu	: Nenu ninnu	vietnamese	: Toi yeu em
slovak	: Techihhila	telugu/india	: pramistu°nnanu	vietnami	: Toi yen em
slovene	: lubim ta		: Nenu Ninnu	vietnamese	: Ik hue van ye
spanish	: ljubim te	thai	: Premistunnanu	welsh	: 'Rwy'n dy garu di
spanyol	: Te amo	thai	: Ch'an Rak Khun	welsh	: Yr wyf i yn dy garu di (chwi)
srilankan	: Te quicero	thai	: Phom Rak Khun	yiddish	: Ich han dich lib
svéd	: Mama Oyata Arderyi	togoi	: Pom rak kun	yiddish	: Ich libe dich
swahili	: Jag alskar dig	tunisian	: muno	yugoslavian	: Ya te volim
swedish	: Naku penda	turkish	: Ha eh bak	zazi	: Ezlele he/zege (sp?)
swiss-German	: Jag a°lskar dig	turkish	: Seni seviyo°rum (o° means o)	zulu	: Ngiyakuthanda!
syrilan/Lebanes	: Ch'ha di ga°rn	ugandai	: Seni seviyorm	zuni	: Tom ho° ichema
syrilan/Lebanes	: BHIEBBAK (to a male)	ukrainian	: ninkukunda	ir	: Tá mé ingrá leat
	: BHIEBBEK (to a female)	ukrainian	: ja pokoKHA°v tebe		
tagalog	: Mahal kita	ukrainian	: ja pokoKHA°v vas		
tamil	: Ni yamma kaadli karen (You love me)	ukrainian	: ja tebe koKHA°ju (real true love)		
		ukrainian	: ja vas koKHA°ju		

(i)

Adám és Éva megették a tiltott gyümölcsöt és kiderül, hogy Éva volt a fő bűnelkövető. Az Úr szigorú büntetést eszel ki:

- Éva, ezért a tettedért a véreddel fizetsz!

- Havi törlesztésben lehet?

- Baj van a kocsival. Víz került a karburátorba.

- Ne tréfálg! Hogy került volna víz a karburátorba?

- Pedig víz van a karburátorban!

- Édesem, azt sem tudod, mi az a karburátor. Hol a kocsiz?

- Az úszómedencében.

Kisfiú elszalad egy nő mellett:

- Néné, de nagy feje van!

- Na és! Nines abban semmi!

-Hogy hívja az ausztrál bennszülött azt a bumerángot, ami nem jön vissza?

-???

-Bot.

Mi az? Két lába van és nagyon vérzik?

Fél disznó.

- Anya! Ez a tojás...

Mire az anya közbevág:

- Csönd legyen! Edd meg!

Eltelik egy kis idő, mire a gyerkőc:

- Anya! A csörét is muszáj?

- Mi az, kicsi, fekete, pimasz és a fejed körül röpköd egy hatalmas ollóval?

- L.Égy, a hajad szobrásza.

- Harap a kutyája?

- Nem harap a kutyám.

- Kutyuli...

(Nyamm, nyamm, @!#%\$&)

- Azt mondta, hogy nem harap a kutyája!

- Ez nem az én kutyám...

- Mi van a macska fején?

- Cirmos cica haj...

- Mi a konditerem zaja?

- Fitnesz.

- Hogy hívják a tétova rovarokat?

- Mitévő legyenk.

TÚRÓ

Az újság készítésében résztvevő személyek:

Főszerkesztő:

Molnár Andrea

Felelős szerkesztő:

Nagyóné Fauszt Csilla

Firkászok:

Baksa Bernadett, Borsi Katalin, Fekete Anita, Horváth Adrienn, Maár Nikolett, Molnár Andrea, Zakor Katalin, Barta Zoltán, Radnai László, Sólyom Balázs.

Szerkesztőmunkatársak:

Chubby és Radnai Laci.

A szerkesztőség címe:

Dújv., Rudas Közgazdasági Középiskola,

III. emelet, 314-es terem.

Kiadja a Rudas KK
x példányban (x€Z°).